

Pesem IV

prelomljen lok,
 o plitvi kamni, o zgubljena reka,
 v petju, žrtev večera:
 ničesar, ničesar,
 pekoči počitek — o zaripla bolečina,
 neskončni blodnjavi sen;
 in potem —
 od kod prihod začetka
 z rdeče obrobljenimi sencami,
 s povitostjo iztegnjene roke,
 šepetajoč o praznem nebu nemo besedo.
 nepojasnjeni tresljaj: molitev:
 brez bregov, brez bregov!
 hropeč: o strmi praznik božji!
 hropeč: o druga stran obrnjenosti,
 namig o trpki besedi
 današnjega dne —
 boleč neskončan prvi vdih.

Dan zmage

on tudi med njimi seveda
 sam je pripovedoval
 vriski in petje z velikimi
 koraki v zor krasan
 in z oljeno baklo v roki
 med vsemi z na srce položenimi
 besedami o delu delo delo
 velike besede velike besede
 niso skrivali obrazov
 eni se že teden niso obrili
 pa saj nekdo mora to storiti
 si ni rekel
 bil je tudi on na ploščadi
 in res končno le kaj
 vriski in petje in veliki
 zamahi v nov lepši dan
 in otroci z rožami
 in resda tudi jokajoče
 žene in mame in otročki
 ki niso nič razumeli
 prilepljeni na tisti tlak
 tisto gibanje
 tudi on in tudi pozneje
 samo da med tračnicama